

Constantin Olteanu,
O VIAȚĂ DE OM. Dialog cu jurnalistul Dan Constantin,
 București, Editura Niculescu, 2012, 612 p.

Așa cum se menționează în pagina de titlu, Constantin Olteanu a fost general-colonel doctor în științe istorice, șef al Secției pentru Probleme Militare și Justiție a CC al PCR, șef al Statului Major Cental al Gărzilor Patriotice, ministru al Apărării Naționale, membru al Marii Adunări Naționale și al Consiliului de Stat, primar general al

Capitaliei, secretar al CC al PCR.

Născut în 1928 în comuna Vulcana Pandele, județul Dâmbovița, Constantin Olteanu a urmat cariera militară, ajungând în funcții externe de importante pe linie de partid și de stat. Ca urmare, memoriile sale au o importanță deosebită pentru reconstituirea unei întregi perioade istorice, foarte controversată, asupra căreia, din motive politice, cu greu se pot face aprecieri de valoare.

Spre deosebire de alți foști lideri politici, care și-au publicat memoriile, încercând să prezinte o altă realitate decât cea în care au fost implicați, Constantin Olteanu a înțeles această carte ca o “spovedanie”, ca o “mărturie sinceră” pe care o lasă posterității.

Provocat adesea de Dan Constantin pentru a face declarații “incendiare” despre familia Ceaușescu, pe placul cititorilor, Constantin Olteanu nu a abdicat de la conduita sa sinceră și vericală, știind că “va da seama” nu doar contemporanilor, ci și generațiilor viitoare.

Cititorii află din această lucrare foarte multe elemente concrete, cele mai multe necunoscute marelui public, iar unele neconsemnate în documente, privind politica economică, de apărare națională, relațiile internaționale ale PCR și României în cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea.

În fond, Constantin Olteanu a fost produsul unei epoci istorice, reușind ca prin muncă cinstită și perseverență să ocupe importante demnități, pe care le-a onorat cu convingerea că slujește interesele eterne ale poporului român.

Cartea este o mărturie de conștiință, o contribuție esențială la cunoașterea istoriei românilor din cea de-a doua jumătate a secolului al XX-lea.

Ioan Scurtu